

Körsétán a vasárnapi szórakozás nyomában

Pillanatfelvételek következnek itt a vasárnapi Budapest különféle pontjairól. Munkatársaink ellátogattak színházba, moziba, múzeumba, lakásokba, csatlakoztak városnéző csoportokhoz, bekukkantottak a gyermekek paradicsomába, a bábszínházba éppen úgy, mint az éjszakai szórakozóhelyre. Kíváncsiak voltak, ki hogy kerül oda, ahová jegyet váltott, ahová elkívánczolt. Még azt is megkérdezte egyik munkatársunk, miért olvassa éppen azt a könyvet, amit olvas, miért nem egy másikat? Érdekeltek minket, vajon működik-e valamilyen jól irányított eligazítás, vagy csak öletszerűen, szájpropaganda nyomán választanak az emberek maguknak szórakozási lehetőséget. Ime, körsétánk eredménye:

Havi száz forint

Vasárnap a pihenés napja. Tíz órakor Juhász Ferenc, a Műszaki Gumigyár dolgozója akkorát nyújtózkodik a rekamien, hogy minden csontja ropog tőle. Kezében egy bordó kötésű könyv emelkedik a mennyezet felé.

— Mi jót olvas?
— Mikszáthot... Nagyon szeretem...

— En is — szól közbe a feleség. — Ugy esett rá a választás, hogy bent a városban, egy kirakatban láttam a tizkötetes sorozatot. A gyárban szoltam könyvterjesztőknek: rendelje meg. Gondoltam, jó lesz a gyerekeknek is olvasni. — Elneveti magát: — Magamnak vettem és a családban már mindenki elolvasta a sorozatot, csak én nem. Kevés az időm.

Megtudjuk azt is, hogy Juhászék rendszeresen vásárolnak könyveket. Ha hallanak egy jó könyvről, vagy felkelti figyelmüket egy könyv címe, megrendelik, s az üzemi könyvterjesztő kihozza. Havi

futott felfelé, s az indulásra éppen megérkezett. Még egy utolsó pillantás a Bécsi-kapu tere, aztán már indul is tovább az irodalmi emlékekre kíváncsi kis társaság.

Véletlen, vagy programszerű?

A szokásos vasárnapi publikum a Nemzeti Múzeumban. Rengeteg gyerek, még csoportos látogatókkal is találkozunk, vidéki iskolások jártak a termekben egy pedagógus vezetésével. A magyar történelmi résznél köpcös férfi hajol az egyik tárló fölé.

— Bocsánat a zavarásért: — szólunk — véletlen vagy programszerű ez a múzeumi látogatása?

— Programszerű! A gyerekek is itt vannak, meg a feleségem is. Gyertek csak, lányok!

Négy kisleány sereglük körénk. A legkisebb három, a legidősebb tizenhárom esztendő.

— Miért választották ezt a vasárnapi szórakozást?

— A gyerekeknek tanulniuk kell. Hadd lássanak! Amiről az iskolában hallanak, arról itt — legalábbis sok sok mindenről — személyesen meggyőződhetnek.

Gasparin Lajosék a Zrínyi utcában laknak, az apa asztalos, Zuglóba jár dolgozni. Vasárnap múzeumba viszi a gyerekeit, nem sajnál időt és fáradságot. Hadd tanuljanak.

A versillusztrációk nyomában

A Petőfi Irodalmi Múzeum termeiben fél tizenkettő körül kevés még a látogató. Az új-járendezett kiállítás gazdag és szép — napokig böngészhetnénk az Arany-, Ady-, József Attila-gyűjtemény dokumentumait. A most megnyitott grafikai kiállítás, legjobb művé-

nyomában

művészeti Főiskolára készül, karmester szeretne lenni. Barátjától hallotta, hogy a Benczur-kiállítás szép, feltétlenül menjen el megnézni. Ez a barát: Székely Bertalan unokája.

Az ifjú művészelőtt nincs egyedül. Partnere Baracka Katalin, a Veres Pálné utcai leánygimnázium harmadik osztályos tanulója. Mindketten nagyon szeretik a múzeumokat. Vettek múzeumi bérletet és vasárnap délelőttöként sorra látogatják a gyűjteményeket. Szép és olcsó szórakozás. Beszélgetésünkből kiderült, hogy az ötletes és könnyen népszerűsíthető múzeumi bérlet még nem eléggé közismert! A Veres Pálné utcai iskolában a lányok jó része nem is tud róla.

A falon át is hallható...

Ebéd után vagyunk, s a rádió mindenütt a moszkvai futballmérkőzést közvetíti. Csak egy lakásból szűrődik ki tánczene.

— Miért hallgatnak zenét?

— Mert a férjem vidékre utazott — feleli Varga Lajosné (férje az Északi Főműhelyben dolgozik).

— ...?

— Ó nagy futballrákker. En nem értek a futballhoz.

De a beszélgetésből az is kiderül, hogy a férj nemcsak a futballt szereti, hanem a muzsikát is, akárcsak a család. Főleg operaáriákat, könnyű muzsikát — kivéve a dallamtalan tánczenét! A rádió szinte egész nap szól, főzésnél, takarításnál, varrásnál, de még az olvasásnál sem zavar. A Rádióújságot nem nézik, de minek? A nyitott rádió bemozdítja, hogy mi következik. No meg némely szomszéd is úgy

A Benczur-kiállításon.

a kislánynak, amelyben János vitéz szerepel.

— Hányadik osztályba jársz?
— Az Eötvös utcai iskola II/B. osztályába.

Apuka néhány percre magunkra hagy bennünket. Ez alatt Anna megígéri, hogy „a János vitéz után” is jó lesz. Ha anyuka állta a szavát — ő sem lehet szószegő...

„Feleségem otthon maradt”

A Nemzeti Színház tegnap esti előadását végignézte Tokovits Béla csillaghegyi könyvelő. A Glembay Ltd.-t játszották. — Erdemes volt bejönni — feleli kérdésünkre. — Onnan kintről elég körülményes a színházbajrás. Bejönni nem nagy dolog, de előadás után hazamenni körülményes. Feleségem ezúttal otthon is maradt, nem sikerült rábeszélnem. En miért jöttem? Ismerőseim, barátaim dicsérik a darabot. Most én is meggyőződhettem: izlésük jó, igazuk volt.

Egy nap öt moziban

A Művész-mozi a Csendes Dont játssza. A pénztárlapon tábla: „A mai előadásra minden jegy elkelt!” Vasvári Lajosnak már van jegye. Hogy került ide? Miért éppen ezt a filmet választotta?

Hármas társbérletben lakik a 18–20 év körüli fiatalember. Szobatársai szerszámkészítők, ő a Nyugat-Pest megyei Népbolt Vállalatnál dolgozik.

— Néha egymásután egy napon öt filmet is megnézek — magyarázza. — Ma is már délelőtt itt, a Művészből láttam „A világ teremtése” című rajzfilmet. Nem nagyon tetszett, azt hittem, jobb lesz. A Csendes Donról azt mondták a srácok, akikkel együtt lakom, hogy jó film. A moziműsorban olvastam is. A regényt nem olvastam, de a műsorban az van, hogy igen izgalmas film.

Délelőtt képtár, este grill

Este tizenegy óra. Lassan megtelik az Astoria Szállé föld alatti Grillje. Helyet már csak egy szimpatikus házaspár mellett tud szorítani a pincér. Hogy kerülnek ide?

A férfi — orvos, szájszűrés Vasárnap este nem marad otthon az ember, főleg ha fiatal. Bevágják magukat a kocsiba — nyilván most vették, mert mind a ketten büszkén és sürrin emlegetik —, aztán nekiindulnak a városnak, mert Szűcs doktor Csepelen lakik ott is dolgozik a rendelőintézetben. Szenvedélye a festegetés. Délelőtt már megnézték a Szobotka-kiállítást. Moziba, színházba ilyenkor jegyet szeretni teljesen reménytelen. Itt, az Astoriában valahogy mindig gyorsabban lehet helyet kapni. Éjfél körül búcsúzkodunk. Reggel már rendelni kell. Kérni a következő beteget...

(Bernáth László, Dersi Tamás, Nóti Ilona, Pesold Ferenc)

Irodalmi séta a Várban.

száz forint jut a fizetésből erre. Illetve több, mert a férj külön számlát is nyitattat magának.

A Műsorkalauzban olvasott róla

A súlyos buzogány, a parittyakövek, az öklelő-kopja, a rettenetes pajzs rég eltűnt az egykor várbeli vásártérről, de Arany János megörökítette a magyar irodalomban. A tér neve is más lett, Bécsi-kapu térnek ismerik a budapestiek. A vénasszonyok nyara vasárnap délelőtti napsütésében kis csoport hallgatja Toldi Miklós fegyvereinek történetét. Ujfajta városnézés, úgynevezett irodalmi séták kezdődtek a Várban. A Bécsi-kapu tér után egy kis pihenő a ház előtt, ahol Hajnóczyt letartóztatták, aztán egy pillantás az Uri utcában a helytartó tanács épületére, ahol március idusán az urak Petőfi előtt úgy remegtek. De hogy kerültek ide a séta részvevői? Miért éppen ezt választották vasárnap délelőtti szórakozásul?

Őszülő, de még fiatalos védőnő, Angyal Mária, a Beruházási Bank bölcsődéjének vezetője. Azért választotta a ma délelőtti sétát, mert két év óta minden hónapban megveszi a Budapesti Műsorkalauzt, s gondja csak az, a sok műsor közül melyiket válassza. Szereti a hirtelen elhatározásokat, most is féltiz tájban döntött, hogy ide jön. Valósággal

szeink versillusztrációinak gyűjteménye pedig ötletnek is szerencsés, s a megvalósítás is jól sikerült. De a jó bornak is kell cégér: az Irodalmi Múzeum látogatottságát is fellelőiténé a jó, ötletes propaganda.

Az első vendégek egyike Erdélyi János. Szakember: a Zrínyi-nyomda főmérnöke, első-sorban a versillusztrációk kedvéért tölti itt a vasárnap délelőtti. Ujságban olvasta, hogy megnyitott a grafikai kiállítás, akkor határozta el, amint lehet, megnézi. Nem jött egyedül. Vele van kislánya, Judit, az általános iskola hetedik osztályának tanulója, s a kislány barátnője, Radics Katalin. A gyerekek jól érzik magukat, tetszik nekik. Holnap — mondják — hírül viszik az iskolába társaiknak a sok szép látnivalót.

Barátjától hallotta

A Nemzeti Galéria igen rövid idő alatt népszerű lett. Százak, sőt néha ezrek vasárnapi programja a tárlatlátogatás. Látnivaló itt is bőven akad: tizenkilencedik és huszadik századi magyar festészet, régi szoborkiállítás és a nemrég megnyitott, anyagában is rendkívül gazdag Benczur-tárlat vonzza az érdeklődőket.

Hartai Károly — talán ő nézte legtöbb buzgalommal a Benczur-képeket — tavaly érettségizett, most a zenei szakiskola hallgatója. A Zene-

Anna és apukája.

felerősíti a készülékét, hogy a falon át is hallható a műsor, s ha az érdekes, csak egy csavarás a gombon, s a saját rádió is bekapcsolódik a hangversenybe.

A János vitéz után is jó lesz

A hölgy rendkívül elegáns, s kissé unottan áll az előcsarnokban. Különösebb érdeklődés nélkül szemléli az egyik kiállított bábút. A Bábszínházban vagyunk, idő: délután öt óra. Mindjárt kezdődik a János vitéz előadása.

— Hogy hívnak?

— Tóth Anna

A további kérdésekre már a kísérő, Anna édesapja válaszol:

— A mai színházlátogatás tulajdonképpen jutalom. Anyuka ígerte meg Annának: ha jól viselkedik, megnézheti a színházban is a János vitézt. Van ugyanis egy képeskönyve